

מסורת הש"ס

א) [נכמ"י: מדנפשה], צ) שטותות לת. וזחיס ג) [לעיל ו: וש"נ], ד) [פ' תוס' ב"מ טז. ד"ה הא' שטרף] ונמהרש"א שס), ה) [נכמ"י: הכה, ופ"ג (רש"י)], ו) [נקמן ס:], ז) [לעיל ת. חספתא דקידושין רפ"ג [ע"ש דמילא הכס כמו דמסקי בעמוד צ' ובמלה אע"פ שנשמיר ביה ש"פ אינה מקודשת], ט) [נדפס"ר: נקט, וכה ברי"ן], י) [נכ"ן: דקבלת], יא) [נדפס"ר ודפו"י: הקס], יב) [לעיל ט ע"ה], יג) [נמדבר יח פסוק ל], יד) [פ"ל יאהר וכל חלב מירוש ודגן דמשמע כו"י], טו) [נדפס"ר: דלא ואפ"ל דולף], טז) [וע"ש מוס' ב"מ נו. ד"ה שגלות ומוס' מתורה ה. ד"ה אם כותן, פ) [יתכן דנחמיה ט"ס ופ"ל נחמס הון], ז) [נדפ"ל ואס], ק) [ב"מ מד ע"ה], ר) [לעיל ט ע"ה],

מוסף רש"י

הא מני רבי היא דאמר. מנסכת וזחיס ב'פ' שז (ז). לא שגא אפ"ר וכדית. לא שגא שותט לא זכוח על מנח לאסול בית למחר כות כותן, לא שגא כות למחר וכית כותן, פרטא הוי. ב' ממשכות הן ומסוס את האשונה והי פיגול ושוב אין מחשבה שניה מוסיפתו מדי פיגול אליה דר' יהודה דלמר ה"ס הו הכלל כל מחשבת הומו קדמה למחשבת המקוס פיגול וחיבין על אפילו כרת (שבועות כח.). המקדש במלואו. דלמר התקדשי לא מלואו שהלויק' (ע"ר) שמתל לה מלוא שחיבת לו (כתובות טז.), אינה מקודשת מלוא להוצאה ניתנה. דמשוס דמשפט שלומה ניתנה להולאה ונכסותה קיימא והשתא לא מדי יחיד לא הולאה דקיסא משדה עפרין גמירין דייבי מדי בשעת קידושא ומלוא להולאה ניתנה וכבר הן שלה ומעות אחרים הן חייבת לו (ע"ר ו). ונתן לה דינר. מדי מקודשת דקבלה לא לשוס קידושין ועל מנת שישלם תנאו (ע"ר ח.).

מוסף תוספות

א. ואמר רבינו שמשון משאנן דהכי פירושא אם אינו קדוש נשיאות חטא למה כתוב בלאו אינו נמי דיעין דיש בו נשיאות חטא מדכתב מכל חלבו [במדבר יח] דמשמע חלבו אין גירעון לא. מוס' תמורה ה. [וע"ש בגמ' דלפינן מקרא שהביא המוס' שס). ב. משום דהאני מעשיו. שטמ'ק בתמורה על מוס' שס (וע"י מהרש"ל ור' ע"ה).]

האיש מקדש פרק שני קידושין

לא שנו. היכא דאוכלת ראשונה ראשונה דאין מטטרפת לפרוטה: **אלא דאמר לה צו וצו וצו**. דלא גמרי קידושין ולא ט' נקנה לה עד נמניה אחרונה שהיא גמר דבורו וכבר היו הראשונות מלוה: **אלא צאלו**. י' מקבלת הראשונה לא נחתה

הדיבור ט' הקנה לה

במורת קידושין

וכי אכלה מדידה קא

אכלה ואפילו

אכלה ראשונה ראשונה מקודשת אם

יש צולין שוה פרוטה: ה"ג

אלא

אמר לה צאלו אפי'

אוכלת נמי

מקודשת: צאלון צרמון צאלו.

אלון

צולן כו'

צו וצו וצו

אם יש

עמונים: ה"ג

צו וצו וצו

אם יש

צולן כו'

צו וצו וצו

ואפי'

דלגלינהו

למרי צבי

דרישא

אם יש

צולן משוס דבעי

איפלוגי

צמיעתא

צין אוכלת

למנחת

דמפרש ואפ"ל:

כו'.

לאו

לרצא

פרכין

אלא לעיל קאי

דמחריצין

היתה אוכלת

דמתני' לרצ

ושמואל ארישא

ולרצי

אמי אסיפא

הניחא לר'

אמי דאוקמה

להימה אוכלת

דמתניתין

אסיפא דהוי כללל

ומאי

נחתא

צאחרונה

הכא נמי היתה

אוכלת

דצרייתא

קאי נמי אכללא

דמתני

זה צו וצו

אם יש

צולין

שה

פרוטה מקודשת

ומנא פלוגתא

גבי נטלתו

ואכלתו

ועוד צו וצו

ועוד צו וצו

ואם יש

צולין

שה

פרוטה מקודשת

ומנא פלוגתא

גבי נטלתו

ואכלתו

ועוד צו וצו

ואם יש

צולין

שה

פרוטה מקודשת

משוס

דמחריצין

קאי התקדשי

אלא חדא

הדין למנחת

ואוכלת

איצטריכא

ליה

לדע"ג

דמקרבא

הנייתה

לא מקדשה

צפחות

מש"פ

ולהכי

תנא

צו צו

ואם יש

צולין

שה

פרוטה מקודשת

משוס

דמחריצין

קאי התקדשי

אלא חדא

הדין למנחת

ואוכלת

איצטריכא

ליה

לדע"ג

דמקרבא

הנייתה

לא מקדשה

צפחות

מש"פ

ולהכי

תנא

צו צו

ואם יש

צולין

שה

פרוטה מקודשת

משוס דמחריצין קאי התקדשי

האיש מקדש פרק שני קידושין

לא שנו. היכא דאוכלת ראשונה ראשונה דאין מטטרפת לפרוטה: **אלא דאמר לה צו וצו וצו**. דלא גמרי קידושין ולא ט' נקנה לה עד נמניה אחרונה שהיא גמר דבורו וכבר היו הראשונות מלוה: **אלא צאלו**. י' מקבלת הראשונה לא נחתה

הדיבור ט' הקנה לה

במורת קידושין

וכי אכלה מדידה קא

אכלה ואפילו

אכלה ראשונה ראשונה מקודשת אם

יש צולין שוה פרוטה: ה"ג

אלא

אמר לה צאלו אפי'

אוכלת נמי

מקודשת: צאלון צרמון צאלו.

אלון

צולן כו'

צו וצו וצו

אם יש

עמונים: ה"ג

צו וצו וצו

אם יש

צולן כו'

צו וצו וצו

ואפי'

דלגלינהו

למרי צבי

דרישא

אם יש

צולן משוס דבעי

איפלוגי

צמיעתא

צין אוכלת

למנחת

דמפרש ואפ"ל:

כו'.

לאו

לרצא

פרכין

אלא לעיל קאי

דמחריצין

היתה אוכלת

דמתני' לרצ

ושמואל ארישא

ולרצי

אמי אסיפא

הניחא לר'

אמי דאוקמה

להימה אוכלת

דמתניתין

אסיפא דהוי כללל

ומאי

נחתא

צאחרונה

הכא נמי היתה

אוכלת

דצרייתא

קאי נמי אכללא

דמתני

זה צו וצו

אם יש

צולין

שה

פרוטה מקודשת

ומנא פלוגתא

גבי נטלתו

ואכלתו

ועוד צו וצו

ועוד צו וצו

ואם יש

צולין

שה

פרוטה מקודשת

משוס

דמחריצין

קאי התקדשי

אלא חדא

הדין למנחת

ואוכלת

איצטריכא

ליה

לדע"ג

דמקרבא

הנייתה

לא מקדשה

צפחות

מש"פ

ולהכי

תנא

צו צו

ואם יש

צולין

שה

פרוטה מקודשת

משוס דמחריצין קאי התקדשי

אלא חדא

הדין למנחת

ואוכלת

איצטריכא

ליה

לדע"ג

דמקרבא

הנייתה

לא מקדשה

צפחות

מש"פ

ולהכי

תנא

צו צו

ואם יש

צולין

שה

פרוטה מקודשת

משוס דמחריצין קאי התקדשי

אלא חדא

הדין למנחת

ואוכלת

איצטריכא

ליה

לדע"ג

דמקרבא

הנייתה

לא מקדשה

צפחות

מש"פ

האיש מקדש פרק שני קידושין

לא שנו. היכא דאוכלת ראשונה ראשונה דאין מטטרפת לפרוטה: **אלא דאמר לה צו וצו וצו**. דלא גמרי קידושין ולא ט' נקנה לה עד נמניה אחרונה